

Vaststelling van een nieuwe Beginselenwet voor de kindbescherming en daarmee verbandhoudende wijzigingen in het Burgerlijk Wetboek

TOELICHTING OP DE DERDE
NOTA VAN WIJZIGINGEN

Nr. 22

I. De onder de punten A 2, 4, 5, 9, 10, 11 en 12 en B voorgestelde verandering van de benaming „inrichting voor afwijkende minderjarigen” in „inrichting voor buitengewone behandeling”, benevens de onder de punten A 7 en 9 voorgestelde schrapping van het derde lid van artikel 17 en het derde lid van artikel 19, zijn reeds toegelicht bij de beantwoording van vraagpunt 3, opgenomen in het Verslag van het mondeling overleg van de Commissie voor Justitie met de Minister van Justitie (stuk nr. 16).

II. Met betrekking tot de overige voorstellen tot wijziging moge het volgende worden opgemerkt:

A-1. In het eerste lid van artikel 4 van het ontwerp wordt gesproken van „een opdracht daartoe”. Hiermede is bedoeld een opdracht tot het verlenen van hulp en steun gegeven door de rechter of de Minister van Justitie voor individuele gevallen van voorwaardelijke veroordeling, voorwaardelijke invrijheidstelling en voorwaardelijk ontslag. Het woord „daartoe” slaat echter taalkundig ook terug op het verlenen van leiding en bijstand aan patroons en gezinsvoogden, terwijl in het kader van de ondertoezichtstelling opdrachten slechts worden gegeven door de kinderrechter rechtstreeks aan de gezinsvoogd. Teneinde eventuele misverstanden uit te sluiten wordt voorgesteld de redactie van het artikel te verduidelijken.

A-3. Van de opvangtehuizen zal mede gebruik worden gemaakt om daarin, op de basis van het nieuwe artikel 491 van het Wetboek van Strafvordering, voorlopige hechtenis te doen ondergaan. De gestelde maximum verblijfsduur is hierop echter niet berekend; een toevoeging aan het tweede lid van artikel 6 is dus nodig.

A-5/6. Bij de opsomming van de rijksinrichtingen in het eerste lid van artikel 15 worden niet genoemd rijksopvangtehuizen. Verwacht mag evenwel worden, dat aan dit soort inrichtingen zeker behoefte zal bestaan, waarbij met name wordt gedacht aan het ondergaan van voorlopige hechtenis en

de straf van arrest. Het lijkt daarom gewenst alsnog bepalingen over rijksopvangtehuizen in het ontwerp op te nemen.

De redactie van het voorgestelde artikel 15a komt overeen met die van artikel 6 betreffende de particuliere opvangtehuizen. In het nieuw voorgestelde artikel is het subsidiaire karakter van het rijksopvangtehuis tot uitdrukking gebracht door de bepaling, dat opneming daarin slechts plaats vindt indien opneming of handhaving in een particulier opvangtehuis niet mogelijk is.

A-7. De straf van arrest kan door de rechtbank zowel terzake van misdrijf als terzake van overtreding worden opgelegd (vgl. 77g ontwerp Strafrecht). De redactie van het tweede lid van artikel 17 van het ontwerp Kinderbeginselenwet staat in zijn huidige vorm de ten uitvoerlegging van de straf van arrest in een inrichting voor bijzondere tucht wegens overtreding in de weg, omdat daarin wel wordt verwezen naar artikel 77g, onder a 2°, doch niet naar artikel 77g, onder b 1°, van het Wetboek van Strafrecht. De voorgestelde wijziging beoogt dit verzuim te herstellen.

A-8. Volgens de huidige redactie van het ontwerp (vgl. artikel 29) is tenuitvoerlegging van de straf van arrest in de particuliere inrichtingen voor opvoeding wel, doch in de rijksinrichtingen voor opvoeding niet mogelijk. Zulks is niet consequent. Voorgesteld wordt dan ook in het ontwerp alsnog de mogelijkheid op te nemen de straf van arrest in een rijksinrichting voor opvoeding ten uitvoer te leggen.

A-13. De onder dit punt genoemde wijziging hangt samen met het voorstel de tenuitvoerlegging van de arreststraf in rijksopvangtehuizen en rijksinrichtingen voor opvoeding mogelijk te maken (vgl. pt. A 6 en 8).

C. Door de invoeging van artikel 15a is het noodzakelijk de nummering van het ontwerp te herzien en de in de verschillende artikelen voorkomende verwijzingen daarmee in overeenstemming te brengen.